

پیام چهار تاریخ صندوق و مسکن

مطالعه متون مقدس: اول سموئیل ۴: ۱-۷: ۲

۱. مسیح ما را بدست آورده است تا ما بتوانیم او را بدست آوریم برای اینکه خدا در ما بنا شود و ما در او بنا شویم تا تبدیل به یک خدا-انسان جمعی، واقعیت کلیسا به عنوان مسکن خدا شویم، که خانه خدای زنده، همان منزلگاه متقابل خدا و انسان است - فیلیپیان ۳: ۸، ۱۲-۱۴؛ یوحنا ۱: ۱۴؛ مکاشفه ۲۱: ۲-۳؛ ۷: ۱۵؛ اول تیموتائوس ۳: ۱۵؛ یوحنا ۱۴: ۲، ۲۳.

۲. برای ورود به واقعیت بدن مسیح، ما باید اهمیت نهادی آن صندوق را ببینیم:

آ. آن صندوق نمادی از مسیح به عنوان حضور خدای سه یکتا با مردمش به جهت اجرای اقتصادش برای استقرار پادشاهی خود بر روی زمین است - متی ۱: ۲۳.

ب. آن صندوق مرکز و محتوای مسکن بوده، به معنای مسیح به عنوان مرکز و محتوای کلیسا؛ اینکه صندوق اولین مورد ذکر شده در بنش مسکن بود نشان می‌دهد که مسیح جایگاه برتر را در کلیسا اشغال می‌کند - خروج ۲۵: ۲۲؛ کولسیان ۱: ۱۷ ب، ۱۸.

۱. صندوق حاوی لوح‌های شریعت به عنوان شهادت خدا، [یعنی] ابراز و مکاشفه هویت خدا بود - خروج ۲۵: ۱۶؛ ۳۱: ۱۸.

۲. صندوق در قدس‌الاقداس نشانگر مسیح به عنوان مرکز محل سکونت خدا، کلیسا (افسسیان ۲: ۲۱-۲۲)، و محتوای کلیسا به عنوان خانه خداست (اول تیموتائوس ۳: ۱۵-۱۶؛ ر.ک. اول سموئیل ۴: ۲۲؛ مکاشفه ۳: ۲۰).

پ. صندوق ساخته شده از چوب اقاچیا با پوشش طلا نشانگر مسیح روح به عنوان تجسم خدا و به عنوان آمیختن الوهیت با انسانیت است، همان بنای خدا با انسان، که در روح ما ساکن است تا ما با خدا تماس گرفته و از خدا مسرت ببریم - دوم تیموتائوس ۴: ۲۲؛ دوم قرنتیان ۳: ۱۷؛ کولسیان ۲: ۹؛ عبرانیان ۹: ۴.

۱. چوب اقاچیا نشانگر انسانیت مسیح، با شخصیت قوی و معیار بالا، به عنوان ماده اساسی برای ابراز خداست - خروج ۲۵: ۱۰؛ متی ۳: ۱۶؛ ۴: ۴؛ ۸: ۲۰؛ ۹: ۱۲-۱۳؛ ۱۱: ۲۹؛ ۱۲: ۲۰-۲۱؛ ۱۹-۲۰؛ ۱۷: ۲۷؛ ۲۰: ۲۸؛ ۲۷: ۱۲، ۱۴؛ مرقس ۱: ۳۵؛ ۶: ۳۹-۴۱؛ یوحنا ۶: ۱۲؛ ۷: ۶؛ ر.ک. اعمال ۱۶: ۷.

۲. چوب اقاچیا که هم از درون و هم از بیرون با طلا پوشانده شده بود، نشانگر نفوذ ذات الهی در ذات انسانی و تکیه آن بر ذات انسانی است تا از طریق ذات انسانی ابراز شود - خروج ۲۵: ۱۱؛ مکاشفه ۳: ۱۸؛ دوم پطرس ۱: ۴؛ ر.ک. مکاشفه ۱۷: ۴.

ت. جایگاه کفاره بر صندوق نشانگر مسیح به عنوان مکان ملاقات خدا و مردم بازخرید شده اوست - خروج ۲۵: ۱۷-۲۲:

۱. مسیح آن کسی است که کفاره می‌کند [یا می‌دهد] (عبرانیان ۲: ۱۷)، آن که رابطه بین خدا و ما را تسکین می‌دهد، آن که ما را توسط برآوردن الزام خدا از طریق خودش به عنوان قربانی کفاره، آشتی می‌دهد (اول یوحنا ۲: ۲؛ ۴: ۱۰).

۲. مسیح همچنین جایگاه کفاره با درخشش الوهیت خود و بازخرید انسانیت خود است، همان جایی که ما از کفاره در برابر خدا مسرت می‌بریم و جایی که می‌توانیم با خدای صالح، قدوس، و پر جلال خود ملاقات و مشارکت کنیم تا او را به عنوان فیض دریافت نماییم - رومیان ۳: ۲۵؛ عبرانیان ۴: ۱۶:

(آ) آن دو کروی طلا بر جایگاه کفاره نشان می‌دهد که جلال خدا از مسیح می‌درخشد (خروج ۲۵: ۱۸-۲۰)؛ پاشیده شدن خون قربانی کفاره بر جایگاه کفاره صندوق نشان

می‌دهد که به خاطر خون بازخرید مسیح، ما می‌توانیم با خدای صالح در وسط جلالش مشارکت کنیم (لاویان ۱۶: ۱۴-۱۵).

(ب) هر چه بیشتر خدا با ما ملاقات کرده و سخن بگوید، و ما هر چه بیشتر با خدا ملاقات کرده و به سخنانش گوش کنیم، بیشتر شهادت خدا را در تجربه خود خواهیم داشت.

۳. تاریخ صندوق و مسکن خواست قلبی خدا، ویرانی کلیسا، و بازیابی کلیسا برای شهادت خدا، ابراز خدا، را به تصویر می‌کشد - خروج ۲۵: ۹-۱۰؛ ۲۶: ۳۰-۳۰؛ ۴۰: ۳۸:

آ. صندوق به عنوان مرکز و محتوای مسکن، مسیح را به عنوان مرکز و محتوای کلیسا به عنوان مسکن خدا، خانه خدا، برای ابراز جمعی خدا، نشان می‌دهد - ۲۵: ۲۲؛ ۴۰: ۲۱؛ کولسیان ۲: ۹؛ افسسیان ۲: ۲۱-۲۲؛ اول تیموتائوس ۳: ۱۵.

ب. در اولین مرحله از تاریخ خود، صندوق در مسکن بود؛ این نشان می‌دهد که کلیسای عادی ابراز مسیح بود، و مسیح محتوای کلیسا بود؛ ولی صندوق عاقبت از مسکن جدا شد؛ این نشان می‌دهد که کلیسا تنزل کرد و واقعیت و حضور مسیح را از دست داد - خروج ۴۰: ۳۴-۳۵؛ اول سموئیل ۴: ۱-۷: ۲.

پ. صندوق نمادی از مسیح به عنوان تجسم خدا و به عنوان حضور خدای سه‌یکتا با مردمش برای اجرای اقتصاد او جهت استقرار پادشاهی او بر روی زمین است (یوشع ۳: ۳، ۱۰-۱۷)؛ بیرون آوردن صندوق به معنای بیرون آوردن حضور خدا بود (اعداد ۱۰: ۳۳-۳۶؛ اول سموئیل ۴: ۳-۴).

ت. حرکت صندوق تصویری از حرکت خدا بر روی زمین در مسیح به عنوان تجسم او بود (مزامیر ۶۸: ۱-۱۸)؛ ولی در طی جنگ اسرائیل با فلسطینیان، خدا قصد حرکت نداشت.

ث. فرزندان اسرائیل هیچ فکر و توجه‌ای برای اقتصاد خدا نداشتند، و بیرون آوردن صندوق برای نبرد با فلسطینیان نشان می‌داد که آنها خدا را غصب کرده، حتی او را مجبور می‌کردند که برای امنیت، آرامش، آسایش و منفعت آنها با ایشان روانه شود.

ج. در اصل، ما نیز همین کار را می‌کنیم هرگاه برای سعادت خود بدون توجه به اقتصاد خدا دعا می‌کنیم؛ بجای غصب خدا، باید مثل سموئیل دعا کنیم، زندگی کنیم، و اشخاصی بر طبق دل خدا و برای اقتصاد او باشیم.

چ. امروزه انسانها شهادت خدا را با نیاز انسان جایگزین می‌کنند؛ وقتی نیاز انسان جایگزین شهادت خدا شود، تنزل آغاز شده و مشکلات پدید می‌آید؛ صندوق نه تنها صندوق خدا بود (اول سموئیل ۴: ۱۱، ۱۳، ۱۷-۱۹، ۲۱-۲۲) بلکه صندوق شهادت نیز بود (خروج ۲۵: ۲۲؛ ۴۰: ۲۱).

ح. اسرائیل باید توبه کرده، اعتراف کامل می‌کردند، از بت‌های خود به سوی خدا بازگشته، و از خدا مسئلت می‌کردند که او می‌خواست آنها چکار کنند.

خ. در عوض، دلی برای خواست یا اقتصاد جاودان او نداشتند، خرافات خود را به کار بستند تا بر اساس پیروزی‌های گذشته خود که از طریق حرکت صندوق تجربه کرده بودند، بر صندوق اعتماد کنند.

د. به خاطر تنزل اسرائیل، صندوق توسط فلسطینیان تسخیر شد و از مسکن جدا گشته، مسکن را ظرفی خالی گذاشت که واقعیت و محتوای مناسبی نداشت (اول سموئیل ۴: ۱۱-۶: ۱)؛ این نشان می‌دهد که در مرحله دوم تاریخ خود، کلیسا تنزل کرد و واقعیت و حضور مسیح را از دست داد (باب‌های ۳-۴؛ مکاشفه ۳: ۲۰).

ذ. اسرائیل در تنزل خود نادان بود، زیرا آنها مستقیماً به خدا اعتماد نکردند؛ بلکه به سیستم‌هایی که خداوند مقدر کرد، اعتماد کردند؛ قبل از بیرون آوردن صندوق خدا از مسکن، آنها باید مانند یوشع در اریحا، با خدا مشورت می‌کردند (یوشع ۶: ۲-۴؛ ر.ک. ۹: ۱۴).

ر. ما از اعماق روح خود باید به خداوند بگوییم، «خداوند، من اینجا روی زمین برای سلامتم، سعادت، امنیت، آرامش، آسایش، یا منفعتم نیستم. از آنجایی که می‌خواهم یک نذیره پیروزمند واقعی باشم که با تو برای انجام اقتصاد همکاری کنم، از تو می‌پرسم که در مورد من چه چیزی

در قلب توست؟» - اول سموئیل ۲: ۳۰؛ اعداد ۶: ۱-۹؛ ر.ک. اول پادشاهان ۸: ۴۸؛ ارمیا ۳۲: ۳۹.

ز. فرزندان اسرائیل در تنزل خود، خدا را بی‌نهایت رنجاندند، و خدا آنها را ترک کرد؛ سرانجام، به جای اینکه صندوق اسرائیل را نجات دهد، خود صندوق تسخیر شد، و جلال خدا از اسرائیل خارج شد (اول سموئیل ۲: ۳۰، ۳۴؛ ۴: ۱۰-۱۸، ۲۲؛ مزامیر ۷۸: ۶۱)؛ «بدون صندوق» بودن به معنای «بی مسیح» بودن است، و «بی مسیح» بودن بدین معناست که «ایخابود» یعنی بی جلال، وجود دارد (اول سموئیل ۴: ۲۱-۲۲؛ مکاشفه ۳: ۲۰).

۴. بعداً صندوق بازیابی شد و ابتدا به خانهٔ آییناداب در قریه یعاریم، جایی که برای بیست سال باقیماند (اول سموئیل ۶: ۲-۷: ۲)، و سپس به خانهٔ عوبیدآدوم جتی برده شد، جایی که سه ماه در آنجا ماند (دوم سموئیل ۶: ۱-۱۱؛ ر.ک. اول سموئیل ۱: ۲۴؛ یوشع ۱۸: ۱)؛ این نشان می‌دهد که از آغاز قرن دوم تعدادی «عوبیدآدوم» بلند شدند، که حضور خداوند را داشتند (صندوق) ولی یک زندگی مناسب کلیسایی به عنوان ابراز مسیح (مسکن) را نداشتند.

۵. داوود صندوق را از خانهٔ عوبیدآدوم به خیمه‌ای که در شهر خود برای آن آماده کرد، به کوه صهیون، بهترین قسمت در اورشلیم (دوم سموئیل ۶: ۱۲-۱۹؛ اول تواریخ ۱۵: ۱-۱۶: ۱)، حرکت داد؛ این وضعیت بهتری بود، ولی صندوق هنوز در مکانی نامناسب بود چرا که به مسکن باز گردانده نشده بود:

آ. این وضعیت نشانگر سایر ایماندارانی است که مانند داوود به منافع خدا اهمیت داده، سعی کردند زندگی کلیسایی را بر طبق انتخاب خود، نه بر طبق مکاشفهٔ خدا، تمرین کنند.

ب. این ایمانداران مسیح را داشتند، ولی او را با تمرین نامناسب زندگی کلیسایی داشتند (نماد خیمهٔ داوود در اورشلیم) - ر.ک. اول پادشاهان ۳: ۳-۱۵.

۶. عاقبت، پس از پایان بنای معبد در اورشلیم توسط سلیمان، صندوق به قدس الاقداس برای بازیابی کامل وضعیت عادی منتقل شد؛ خداوند امروز در بازیابی خود کار می‌کند تا وضعیت عادی مسیح در کلیسای مناسب را به عنوان واقعیت بدن مسیح برای ابراز خود، بازسازی کند - ۸: ۱-۱۱، ۴۸؛ افسسیان ۲: ۲۱-۲۲؛ ۳: ۱۶-۲۱.

۷. تاریخ صندوق و مسکن حاکی است از تاریخ کلیسا، که تصویر کاملی از مسیر و وضعیت کلیسا از همان آغاز تا حال حاضر را به ما ارائه می‌دهد. پنج جنبهٔ اصلی از این تاریخ وجود دارد:

آ. وضعیت اول، کلیسا با مسیح در آن است؛ این توسط صندوق در مسکن آشکار می‌شود، با صندوق به عنوان محتوی و مسکن به عنوان ابراز آن؛ این تصویری از مرحلهٔ اول کلیسا در یک موقعیت کاملاً عادی است که مسیح محتوای کلیسا و کلیسا ابراز مسیح می‌باشد - خروج ۴۰: ۳۸-۳۴؛ افسسیان ۳: ۱۶-۲۱.

ب. وضعیت دوم، کلیسا بدون مسیح در آن است؛ این توسط صندوق که به علت شکست مردم خدا، تسخیر شده و از مسکن جدا گشت، آشکار می‌شود؛ خالی شدن مسکن تصویری از شکست مسیحیان است که باعث شد کلیسا واقعیت و حضور خدا را از دست بدهد - مکاشفه ۲: ۴-۵؛ ۳: ۲۰.

پ. وضعیت سوم، مسیح بدون کلیسا است؛ این توسط صندوق بدون مسکن نشان داده می‌شود؛ اول در خانهٔ آییناداب در قریه یعاریم برای بیست سال (اول سموئیل ۷: ۱-۲) و سپس در خانهٔ عوبید-آدوم جتی برای سه ماه، صندوق از مسکن جدا بود؛ تاریخ کلیسا فاش می‌سازد که از قرن دوم تا حال حاضر، عوبیدآدوم‌های بسیاری بوده‌اند.

ت. وضعیت چهارم، مسیح با کلیسای ناکافی است؛ داوود خیمه‌ای در اورشلیم برای صندوق آماده کرده بود، ولی آن بر طبق الگویی که خدا به موسی آشکار کرده بود، نبود؛ خیلی از مسیحیان آن صندوق - مسیح - را با کلیسای ناکافی دارند - آ. ۱۷؛ اول تواریخ ۱۵: ۱؛ دوم تواریخ ۱: ۴؛ خروج ۲۵: ۹.

ث. وضعیت پنجم، مسیح با کلیسای مناسب است؛ این توسط صندوق با مسکن مناسب که توسعه و گسترش یافته تا معبد باشد، آشکار می‌شود؛ در این وضعیت است - مسیح به عنوان واقعیت با کلیسای مناسب به عنوان ابراز او - که ما حس می‌کنیم کاملاً در خانه هستیم - مزامیر ۹۰: ۱- ۲؛ ۹۱: ۱-۱۶؛ ۹۲: ۱۲-۱۵؛ ۱۳۲: ۵، ۸؛ اول تواریخ ۲۸: ۱۱-۲۰؛ دوم تواریخ ۳: ۱.